Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra DAPHNE (1879)

Citation: Topsøe, Vilhelm: ”Udvalgte Skrifter”, i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237637570752/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

saae Stephan blive forunderlig tavs og adspredt og blive det mere og mere.

En Dag sad han saaledes. Hun iagttog ham en Stund; der var et eget Smil paa hans Ansigt. Hun tog en Beslutning.

»Vil Du svare mig paa en Ting?« spurgte hun.

»Og det er?«

»Hvad tænkte Du nu paa?«

»Paa Ingenting, Kjære.«

»Ingenting. Det betyder ofte det, man tænker allermest paa.«

»Du er aandrig.«

»Ikke en Smule. Jeg er kun nysgerrig; det har vi Kvinder jo altid Lov til at være.

Han tav.

»Sig mig saa, hvad det var, Du tænkte paa,« vedblev hun. »Sig mig det; jeg har faaet den Ide, at jeg maa vide det.«

Han saae lidt forbavset paa hende; der var i hendes Ord en vis Energi, som imponerede ham, ja som indgød ham en Art af Respekt, han ikke før havde følt for sin unge Hustru, endnu mindre for Billedet, som jo altid var ham underdanigt og følgagtigt.

»Jeg tænkte paa Dig,« svarede han. Efter et Øjebliks Betænkning tilføjede han: »Skal jeg være ganske ærlig, maatte jeg istedetfor paa Dig sige: Paa dit Portræt.«

Ved sig selv gjorde han den Bemærkning, at hun ikke forstod den Adskillelse, han gjorde. O, Daphne! Daphne!

Han kunde blive i den Tro, forsaavidt som hun ikke svarede, men efter nogle ligegyldige Ord gik hun ud af Stuen, og da de senere mødtes ved Middagsbordet, talte de om en ny Bog og om Prisen paa Oxekjødet. Daphne! Daphne!

Den næste Dag forekom det ham nok, at hun saae lidt bleg og daarlig ud. Hun sagde, at hun ikke havde sovet godt om Natten. Ellers talte de ikke meget sammen. Han var tavs, og hun endnu mere.

Om Aftenen kom han hjem efter et Par Timers Fraværelse. Da han kom ind i Dagligstuen, var Paula der ikke. Stuen gjorde et vist Indtryk paa ham af, at der var Noget